Written by பி.இரயாகரன்
Saturday, 10 August 2013 15:08 - Last Updated Saturday, 10 August 2013 15:13

இன்றான போல் 1980 களில் தொடர்ச்சியான அடக்கமுறைகளை மாணவர்கள் எதிர் கொண்டனர். இதன் போதான 1986ம் ஆண்டான யாழ் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், மனிதனாக வாழ்வதற்காக வீதிகளெங்கும் இறங்கிப் போராடினார்கள். அடக்கமுறையால் அடங்கி, ஓடுங்கி உறைந்தான கிடந்த தமிழ் சமூகம், மாணவர் போராட்டத்தான் தனக்கான விடுதலை கிடைக்கும் என்றான நம்பியதால், தன்னையும் கூட இணைத்தான் கொண்டதான்.

இந்த வகையில் மாணவர்கள் போராட்டத்தினுள் முழுச் சமூகத்தினதும் கோரிக்கையை உள்ளடக்கும் அரசியல் கோரிக்கையுடன் போராடத் தொடங்கினர். "மக்களுக்கான எழுத்தான, பேச்சான, கருத்தான, பத்திரிகைச் சுதந்திரம் வேண்டும்" என்றான கோரியதுடன் "மக்களுக்கான விரும்பிய அரசியல் ஸ்தாபனங்களில் இருக்கவோ அரசியல் நடத்தவோ சுதந்திரம் வேண்டும்" என்றான போராடினர். மனிதனின் அடிப்படை உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட நிலையில் எழுந்த மாணவர் போராட்டம், இந்தக் கோரிக்கைகளை முன்வைத்தான்.

இதை மக்களுக்கான வழங்கினால் தாங்கள் "அரசியல் அநாதையாகிவிடுவோம்|" என்றான கூறி தூண்டுப் பிரசுரத்தை வெளியிட்ட தேசியவாதிகள், அத்தோடான நின்றுவிடாமல் மாணவர்கள் மீதான அடக்கமுறைகளை ஏவினர்.

இக்காலத்தில் வெளியாகிய மாணவர் தூண்டுப் பிரசுரம் ஒன்றின் தலையங்கம் "நாம் பேசவேண்டும்! எழுத வேண்டும்!! வாழ வேண்டும்!!! அதற்காக நாம் போராடுகின்றோம்" என்றதான். நாங்கள் மனிதனாக வாழ வேண்டும் என்றால், போராட வேண்டும். இதான் தான் மாணவர் இயல்பான.

நடந்த மாணவர்கள் போராட்டம் பற்றி சூட்டுக்கொல்லப்பட்ட பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் ராஜனி திரணகம தனதான 'மூறிந்த பனை" என்ற நூலில் "தமதான அயலவர் ஓரூவர் திடீரனெக் கடத்திச் சென்லப்பட்டுக் காணாமல் போனால் மக்கள் அதான பற்றிப் பாராமுகமாயிருந்தனர். இவ்வாறான இருக்கத் தயாராயில்லாத சிலர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களாவர். .... பல்கலைக்கழக மாணவர்கள்... விவகாரத்தின்போதான், இத்தகைய சூழ்நிலைகளிலே, அவர்கள் தூண்கிகரமாகச் செயற்பட்டார்கள். .... அதான் பெரும்பாலவில் உற்சாகத்தைக் காட்டுகின்ற மறுப்போக்கான இயக்கமாயிருந்ததான். ... இதன் தலைவர்கள் பலரும் சமூகத்தின் கீழ்மட்டத்திலுள்ள நூற்றுக்கணக்கான சாதாரண பெண்களும், அவசியமானதும் மூத்தவர்கள் செய்வதற்கும் பின்வாங்கியதுமான ஒன்றைச் செய்வதில், அரியதொருதுணிவைக் காட்டினார்கள்." என்றான இந்தப் போராட்டம் கூறித்த தனதான கூறிப்பில் எழுதியிருக்கின்றார். இன்றான எதான தேவை என்பதை, மாணவர்களுக்கும் இக் கூற்றான எடுத்துக் காட்டுகின்றதான.

Written by பி.இரயாகரன்
Saturday, 10 August 2013 15:08 - Last Updated Saturday, 10 August 2013 15:13

இப் பேராட்டத்தில் ஈடுபட்ட மாணவர் ஓருவர் இரகசியமாக கடத்திச் சலெல்லப்பட்டு நீண்ட நாள் சித்திரவதைக்குள்ளாகிய நிலையில், அவர்களிடமிருந்து தப்பி பல்கலைக்கழகத்தில் ஆற்றிய உரையில் ".. நாம் தமிழீழத்துக்காகப் பேராடிய காலகட்டங்களில் இப் பல்கலைக்கழகம் ஆரம்பமுதலே, வகெஜனப் பேராட்டம் என்பதை முதன்முதலில் பல்கலைக்கழகம் தான் வளிப்படையாக முன்னெடுத்தது. தமிழீழத்தை ஆதரித்து பகிரங்கமாகப் பேராடியது இப்பல்கலைக்கழகம் தான். அந்தவகையில் இப் பல்கலைக்கழகம் ஓர் பாரம்பரியத்தை முன்னெடுக்கின்ற வகையில், முன்னெடுக்கின்ற நிலையில், இப் பல்கலைக்கழகத்தில் நான் வந்த காலகட்டத்தில், பத்திரிகசை் சுதந்திரம், கருத்துச் சுதந்திரம் ஸ்ரீலங்கா அரசினால் மறுக்கப்பட்பிருந்து. இந்நிலையில் விடுதலபை் பேராட்டத்துக்கு இப் பல்கலைக்கழகம் முழுமயைான ஆதரவயைும் முழுமயைான பங்களிப்பயைும் சலெுத்திக் கொண்பிருந்தது.

84ம் ஆண்டுக்கு முன்பு ... (தமிழீழ அரசியலுக்கு) ஓர் கோட்டயைாகவே இப் பல்கலைக்கழகம் விளங்கியது. அதற்கூப் பிற்பட்ட காலங்களில் இப் பல்கலைக்கழகத்தில் ... (இயக்கங்களின்) அணுகுமுறகைள், மாணவர் மீதான தாக்குதல்கள் என்பது பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு எதிராகத் திரும்பிய பேதது, இங்கு நாம் அவர்களுக்கு எதிராகப் பேராட வணேடிய ஓரு சழ்நிலை எழுந்தது. அதற்கூப் பிற்பட்ட காலத்தில் ஸ்ரீலங்கா அரசினால் பறிக்கப்பட்பிருந்த பத்திரிகசை் சுதந்திரம், கருத்துச் சுதந்திரம் தமிழீழத்தில் ...(இயக்கங்களால்) பறிக்கப்பட்டது. அதாவது 85ம் ஆண்டு (இயக்க) .. அழிப்பூக்கூப் பிற்பாடு முற்றுமுழுதாக தமிழ் ஈழத்தில் இருந்த கருத்துச் சுதந்திரம் பத்திரிகசை் சுதந்திரம் முற்றாகவே அழிக்கப்பட்டது. ஓரு மாணவன் அல்லது ஓரு சமகத்தில் உள்ள மனிதன் எந்தவொரு கருத்தயைும் பகிரங்கமாகக் கறு முடியாத ஓரு நிலமைை உருவானது.

இததை் தமிழீழத்துக்காகப் பேராடுகின்றோம், தமிழீழத்தில் உள்ள மக்களுடயை சுதந்திரத்துக்காக பேராடுகின்றோம் என்று கறிக்கொண்டு, இந்த மக்களுடயை உரிமகைள் பறிக்கப்பட்ட நிலமையில் நடந்தது." இன்று சுய உணர்வை இழந்து சுதந்திர உணர்வுகளை இழந்து நிற்கும் வரலாற்றுத் தொடர்சசிக்கான காரணி இது தான்.

மக்களும் மாணவர்களும் அன்று இரண்டுவிதமான கடும் ஒடுக்குமுறகைளுக்குள், முரண்பட்ட அரசியல் சழலுக்குள் நின்று பேராடினார்கள். தங்கள் சுதந்திரத்துக்காக, தங்கள் சமகத்தின் உயிர் மசுசுக்காகப் பேராடினார்கள். அடக்குமுறயைகை் கண்டு அடங்கி ஓடுங்கிக் கிடக்கவில்லை. தானும் தன்பாடும் என்று ஒதுங்கிக் கிடக்கவில்லை.

Written by பி.இரயாகரன்
Saturday, 10 August 2013 15:08 - Last Updated Saturday, 10 August 2013 15:13

இதே காலத்தில் வளியான மற்றொரு தூண்டுப் பிரசுரத்தின் தலையைங்கம் 'றாக்கிங் என்பது பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் ஓரு பண்பாட்டு அம்சமா!" என்று கேட்டு ராக்கிங்கிக்கு எதிரான ஓரு போராட்டத்தைக் □ட தொடங்கியது.

மரபான வலதுசாரிய □றுகளைக் கடந்து இடதுசாரியப் பாரம்பரியம் கொண்ட மூற்போக்குக் □றாக மாணவர் போராட்டம் வளர்ச்சி பெற்றது. வறெும் மாணவர்கள் விவகாரங்களைக் கடந்து சம□கத்தின் பால் அக்கறை கொண்டதுடன், தன்னையும் இணைத்துக் கொண்டது. சம□கத்தை தன்னுடன் இணைத்துக் கொள்ள முனைந்தது.

தனது போராட்டத்துக்கு சம□கத்தில் ஆதரவைக்கோரியும், சம□கத்தில் பல முனைகளில் நடந்த போராட்டங்களில் தன்னை இணைத்துக் கொள்ளும் ஓரு புதிய அரசியல் பாரம்பரியம், யாழ் பல்கலைக்கழகப் போராட்டத்தின் போது உருவானது. எந்தளவுக்கு மாணவர்களும், மக்களும் போராட்டங்களில் ஓருங்கிணைக்கப்பட்டு அமைப்பாக்கப்படுகின்றரோ, அந்தளவுக்கு ஒடுக்குமுறைகளையும் எதிர்கொள்ள முடியும்.

இதைத்தான் அன்று மாணவர் சம□கம் செய்ய முனைந்தது. இந்த அனுபவத்தை இன்று விரிவாக தரிந்து கொள்ள வணேடியிருக்கின்றது. சம□கமும், மாணவர்களும் உயிர்ப்புள்ள சம□க உறவாக மாற இது உதவும்.

தமிழ் மாணவர்களின் இன்றைய நிலை இன்று இலங்கை வாழ் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மலோன பொது அடக்குமுறையும், தமிழ் சம□கம் மீ தான மலேதிகமான இனவொடுக்குமுறையும் காணப்படுகின்றது. அதுநேரேம் கடந்தகால அரசியல் தமிழ் மக்களை சயெலற்ற நிலைக்கு தள்ளியிருக்கின்றது. தமிழ் மக்கள் இன்றைய இந்தச் □ழல் உருவாகுவதற்கு, 2009 க்கு முந்தைய இரு ஒடுக்குமுறைகளும் காரணமாக இருந்திருக்கின்றது. மக்களின் சுயமான சயெற்பாடுகள் அனைத்தும் அழிக்கப்பட்ட, அதன் நீ ட்சியாகவே இன்று தமிழ் சம□கம் நடைபிணமாகி இருக்கின்றது.

ஏன், எதற்கு என்று களேவி கடேட்டு அதை மாற்ற முனையும் மாணவர் சம□கத்தின் பொது ஆற்றலை இது முடமாக்கியிருக்கின்றது. இலங்கையில் தமிழ் மாணவர்கள் சயெலற்றுப்போய் இருக்கின்றனர். நாட்டின் பொதுவான நிகழ்வுகள் சார்ந்த சிங்கள மாணவர்களின் சயெற்பாடுகள் □ட, தமிழ் மாணவர்கள் மத்தியில் இருப்பதில்லை. பல்கலைக்கழங்களில் கற்கின்ற தமிழ் மாணவர்கள், சிங்கள மாணவர்களில் இருந்து ஓதுங்கியும் வாழ்கின்றனர். அதுநேரேம் விசடேமாக பரேினவாத ஒடுக்குமுறையை எதிர்கொண்டு வாழும் தமிழ் மாணவர்கள், அதை எதிர் கொள்வது கிடையாது. மாறாக ஓதுங்கியும், ஒடுங்கியும் தனிமைப்பட்டு வாழ்கின்றனர்.

Written by பி.இரயாகரன்
Saturday, 10 August 2013 15:08 - Last Updated Saturday, 10 August 2013 15:13

தமிழ் மாணவர்கள் மலோன பரேனவாத ஒடுக்குமுறையை எதிர்கொள்ள, சிங்கள மாணவர்களுடன் இணைந்து நிற்பதன் மூலம் அதை எதிர்கொள்ள முடியும். பொதுவான விடயங்களில் தமிழ்-சிங்கள மாணவர்களின் ஒன்றிணைந்த பொதுச் செயற்பாடுகள் தான், குறிப்பான விடயங்களிலும் தோழமையுடன் பயணிக்க வகைக்கும்.

இந்த வகையில் மாணவருக்கே உரிய தூடிப்பை தமிழ் மாணவர்கள் மீள்க் கட்டமைக்காத வரை, உருவாகும் சமூகம் என்பது நலிவுற்று அடங்கியொடுக்கிப் போகவே வைக்கும். இது சமூகத்தை மலேும் பலவீனமாக்கும். சுயாதீனமான, சுதந்திரமான மனித ஆற்றலை வளர்த்தெடுக்கவும், அதை மீள்க் கட்டமைக்கவும் கடந்தகால மாணவர்களின் ஆற்றல் பற்றிய வரலாற்றுப் பார்வையையும், அனுபவங்களையும் உள்வாங்கிக் கொள்வது அவசியம்.

இலங்கையில் ஒடுக்கப்பட்ட அனைவருக்கும் மலோன பொது ஒடுக்குமுறையும், தமிழ் தேசம் சார்ந்து பரேனவாத ஒடுக்குமுறையையும் எதிர்கொள்ளும் தமிழ் மாணவர்கள், இன்று ஒடுங்கிக் கிடக்கும் வரலாற்றுக் காரணம் என்ன?

1.தமிழ் மக்கள் மலேும், மாணவ சமூகம் மீது தும் தொடர்ச்சியாக கையாண்ட பரேனவாத ஒடுக்குமுறையும், இனவழிப்பும்

2.சுயாதீனமான சுதந்திரமான மாணவர் செயற்பாட்டை மறுத்து, தமிழ் தேசியம் சார்ந்து ஆயுதம் ஏந்தியவர்கள் கையாண்ட பொதுவான ஒடுக்குமுறை

3.சிங்கள மாணவர்கள் தமிழ் மாணவர்கள் மலோன இந்த இரட்டைச் சுமைக்கு எதிராக, குரல் கொடுத்து கரம் கொடுக்காமை

பொதுவான இந்த வரலாற்றுக் காரணங்களால் தமிழ் மாணவர்கள் ஒதுங்கியும், ஒடுங்கியும் தனிமைப்பட்டும், செயலற்றும் கிடக்கின்றனர்.

சமூகத்தையே இன்று மூற்றாகச் செயலற்றதாக்கி இருக்கின்றது. எதையும் களேவி கடேக்கவும், மாற்றவும் மனையும் மாணவருக்கே உரிய பண்பை மாணவர் சமூகம்

இழந்தான் நிற்கின்றதான். ஓடாங்கி ஒதாங்கி வாழ்கின்ற நிலையா, மாணவர்களின் இயல்பா! இல்லையெனின், ஏன் இந்த நிலை இன்றா? இதைக் களைவிக்காள்ளாக்க வேண்டியாள்ளதான். இதை மாற்றாவதான் எப்படி? தனித்தான் ஓடாங்கிக் கிடப்பதன் மூலம் இதை மாற்ற மாடியாதான்.

மாறாக தனித்தான் நின்றான் இதை எதிர்ப்பதன் மூலம், சாய அழிவாக்கான் சலெல்ல மாடியாதான். மாறாக கூட்டாக சயெற்படாவதான் அவசியம். அதை தனித்தான் தமிழ் மாணவர்களாக ஒதாங்கி சயெற்படாவதன் மூலம், தனிமைப்பட்டான் ஓடாக்கான்மாறைக்கான் சிக்கி அழிவதான் தவிர்க்கப்பட வேண்டாம்.மாணவர்கள் என்ற பொதான் அடையாளத்தைஉயர்த்தி, அனைத்தாக்கான்மாக ஒன்றிணைந்தான் போராடாவதான் அவசியம். இதன் மூலம் ஓரான் சமாதாயத்தின் ஓட்டாமொத்த மக்களாக்காக, மாணவர்கள் சிந்திப்பதான் சயெற்படாவதான் அவசியம்.

1980 களில் தொடங்கி 1990 வரையான யாழ் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் போராட்டங்கள், தங்களதான் சாயாதீ னத்தால் பல மாரண்பட்ட சூழலை எப்படி எதிர்கொண்டான் போராடியதான் என்பதை தமிழ் மாணவர்கள் இன்றான் தரிந்தான் கொள்வதான் அவசியம். இதான் ஓடாங்கி வாழாம் தன்மையில் இராந்தான் மீ ள்வதற்கான் வழிகாட்டாம்.

-□□□□□□□□

□□□□□□ □□□□□□ 1